

SIGGI & DE VIKINGEN

de vloek van freya

Voor Mila

elisabeth mollema

SIGGI & DE VIKINGEN
de vloek van freya

moon

© Elisabeth Mollema, 2016

© Moon, Amsterdam 2017

Illustraties © Eliane Gerrits

Ontwerp omslag en binnenwerk: Roel Siebrand

ISBN 978 90 488 3821 9

ISBN 978 90 488 3822 6 (e-book)

NUR 282

www.uitgeverijmoon.nl

www.overamstel.com

OVERAMSTEL

uitgevers

Moon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

De belangrijkste bewoners	5
1 Plan stiekem	11
2 Aangespoeld	28
3 Een vreemde vondst	37
4 Drenkelingen	50
5 Walhalla!	68
6 Held	80
7 Dieven	86
8 School	97
9 Het ding	109
10 Enge man	122
11 Varkentjes wassen	129
12 Koning Knut	148
13 Buikpijn	160
14 Pukkels	170
15 Bagdad	186
16 Stank	196
17 Een oeros	209
18 Bijen	224

De belangrijkste bewoners

De bewoners van Vikingeiland hebben niet veel te doen. Ze slijten hun dagen vooral met het beoefenen van hun hobby's.

Siggi Johanson woont bij zijn oom Knut en tante Ursula en nog wat familieleden in een groot huis.

In tegenstelling tot de andere Vikingen houdt hij niet van vechten. Hij ziet er ook anders uit. Hij heeft donkere krullen, terwijl de andere bewoners allemaal blond of roodharig zijn. Hij houdt ervan om spreuken in runentekens te ontcijferen.

Oom Knut maakt graag sterkedrank uit appels. Ook tilt hij graag varkens op, het liefst twee tegelijk. Hij is stevig gebouwd, groot en sterk en van boven tot onder getatoeëerd. Rond zijn ogen heeft hij met houtskool zwarte strepen getekend.

Knut is getrouwd met Ursula, die even blond en sterk is als haar man. Haar hobby is het optillen van oom Knut. Ze doet dat op de meest onverwachte momenten. Oom Knut begint dan als een leeuw te brullen, waarop tante Ursula vreselijk moet lachen.

Samen hebben ze twee kinderen: Britt en Lars. Britt lijkt sprekend op haar moeder die groot en sterk is. Haar hobby is het verzamelen van de vorkbeentjes uit de karkassen van kippen en andere vogels die zijn gegeten. Ze hangt ze in

een ketting om haar nek. Ze beweert dat ze geluk brengen, maar niemand op het eiland heeft daar ooit van gehoord. Lars is lang en dun, in tegenstelling tot zijn vader. Daar begrijpt oom Knut niets van. Hij zegt vaak tegen zijn zoon: ‘Jij bent vast door je moeder met een kopje melk uit een boom gelokt.’

Lars mag dan qua uiterlijk niet op zijn vader lijken, hij is bijna even sterk. Hij houdt net als alle andere Vikingen van een lekker potje vechten. Zijn hobby is zingen. Hij begeleidt zichzelf daarbij op een trommel die hij heeft gemaakt van een houten emmer. Zodra zijn aanstekelijke ritme klinkt beginnen alle Vikingen te dansen, want ze houden wel van een feestje.

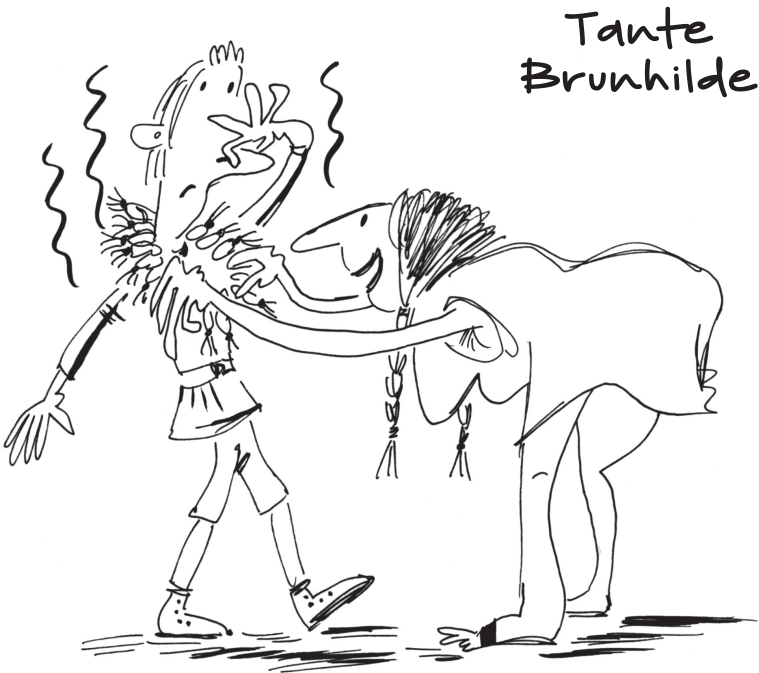
Ulli is een achterneef van Siggi. Zijn grote hobby is bijen bestuderen, zegt hij. Maar eigenlijk is het hem om de honing te doen.

Er leven nog een aantal andere mensen op het eiland. Zo is er tante Brunhilde. Zij is dol op het rijgen van kralenkettingen van gedroogde insecten.

‘Leuk en best bijzonder,’ zul je misschien zeggen. Maar daar denk je vast anders over als je weet

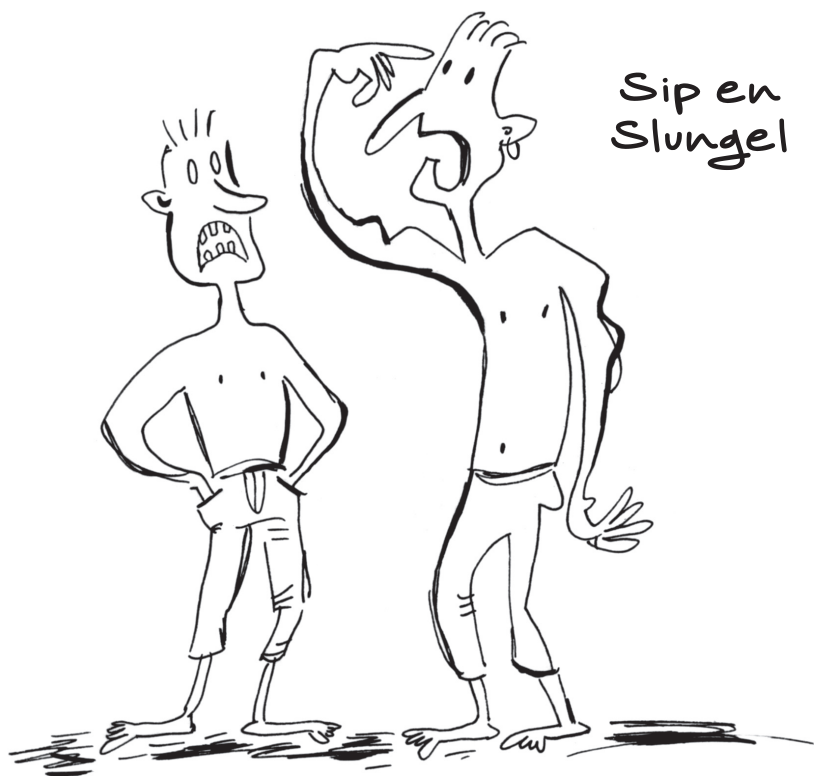
dat ze de kettingen aan iedereen op het eiland cadeau doet en erop staat dat je ze draagt. 'Ze beginnen na een paar dagen te stinken,' zei Siggi pas tegen zijn tante toen hij weer zo'n ketting van dode insecten van haar kreeg. 'Misschien moet u iets veranderen aan het droogproces.'

'Ik zal ernaar kijken,' antwoordde tante, terwijl ze een stapje naar achteren deed om te beoordelen hoe de ketting stond. 'Kijk niet zo angstig. Het zijn maar insecten en bovendien zijn ze dood.'

Dan is er nog de opa van Siggie. Zijn lievelings-
bezigheid is vogels tellen. Maar hij is de tel al
vele jaren geleden kwijtgeraakt en begint steeds
opnieuw.

Tot slot zijn er twee slaven: Slungel en Sip. Op
een dag zijn ze aangespoeld nadat ze schipbreuk
hadden geleden. Ze hebben allebei last van
geheugenverlies.

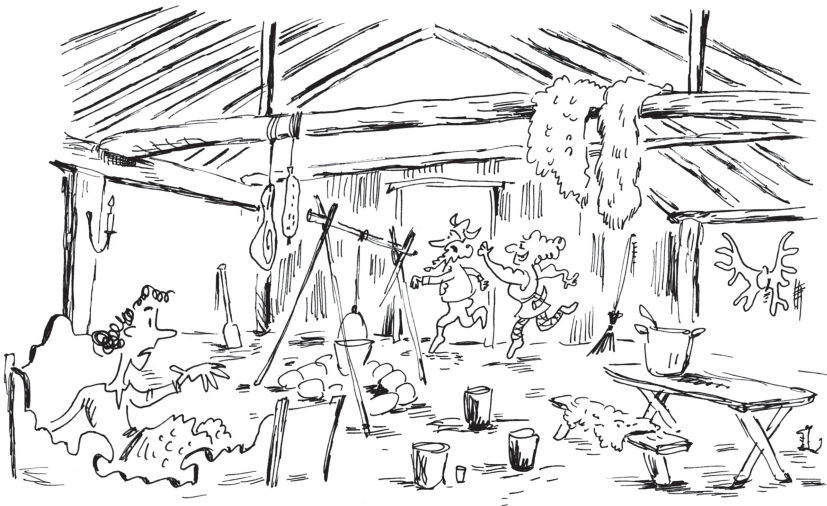
1 · Plan Stiekem

Het is nacht als Siggie Johanson wakker schrikt.
Hij hoort oom Knut zacht praten.

‘Het is tijd. De zee is kalm. Nu kunnen we het erop wagen om weg te varen.’

In het schijnsel van het vuur dat in het midden van het huis brandt, ziet Siggie hoe oom Knut en zijn neef Olaf zachtjes hun spullen bij elkaar pakken en op hun tenen de deur uit sluipen.

Dat is op zich al bijzonder, want oom Knut en Olaf hebben benen als dikke boomstammen waardoor de grond meestal dreunt van hun zware passen.

Waar gaan die twee heen? Wegvaren? denkt Siggi geschrokken. Heeft hij het goed gehoord? Niemand van de Vikingen op het eiland durft langs het beeld van Freya te varen. Want zodra ze de ver in zee uitstekende rots passeren waar het beeld op staat, steekt er een verschrikkelijke storm op. De golven worden zo hoog dat hun boten met kracht terug het strand op worden gesmeten. Dan begint het zo hard te onweren met venijnige lichtflitsen dat de arme Vikingen niet anders kunnen dan zo snel mogelijk terug naar huis rennen. Maar soms gaat het mis, en slaat de boot op zee om, waardoor de hele bemanning verdrinkt.

Waarom beginnen oom Knut en Olaf nu opnieuw aan deze gevaarlijke onderneming? Als geen ander weet oom Knut hoe gevaarlijk het is. Juist hij is met zijn boot al een paar keer omgeslagen en bijna verdronken. En wat als het hun wel lukt? Zullen ze dan nog terugkomen? Zal hij oom Knut en Olaf ooit nog zien? Siggi probeert weer te gaan slapen, maar al die vragen blijven door zijn hoofd spoken. Misschien heeft hij het niet goed begrepen en gaan oom Knut en Olaf alleen maar vissen. Zal hij even naar het strand gaan om te kijken wat ze van plan zijn?

Siggi blijft nog even liggen. Pas als hij zeker weet dat iedereen slaapt, klimt hij zachtjes van zijn slaapbank af. Hij trekt zijn kleren aan en sluipt ook naar buiten.

Hij weet waar oom Knuts boot ligt. En hij kent een korte weg ernaartoe. Oom Knut en Olaf zullen die vast niet nemen, want het is een smal pad dat vlak langs een met riet begroeid vennetje gaat. Als je niet precies weet waar de stenen liggen waar je je voeten op moet zetten, zak je tot aan je knieën in het water, dus dat zullen ze vast niet nemen.

Siggi rent zo snel als hij kan langs de met plaggen bedekte daken van de andere huizen in het dorp. Hij schrikt als hij ergens het geblaf van een hond hoort. Maar hij aarzelt niet en rent verder.

Bij het strand gekomen ziet hij in het schijnsel van de maan de boot van oom Knut liggen. De beide mannen zijn er nog niet. De zee is spiegelglad en er is nauwelijks branding. Dat is gunstig, want de meeste andere dagen vormt de branding het grootste obstakel om de zee op te gaan. Siggi aarzelt niet en rent naar de

boot. Als oom Knut echt van plan is weg te varen zal hij van tevoren voorraden aan boord hebben gebracht. In dat geval kan Siggie iemand waarschuwen die zijn oom kan overtuigen om thuis te blijven.

Siggi klimt in de boot en slaat een met zeehondenvet doordrenkte katoenen doek op. Net als hij ontdekt dat de boot inderdaad vol met voorraden is geladen, ziet hij de silhouetten van twee mannen snel dichterbij komen. Het is te laat om

uit de boot te klimmen. Zonder verder nadenken verstopt hij zich onder het doek.

Met bonkend hart voelt Siggi hoe de boot door de mannen het water in wordt geduwd. O nee! Hij wil niet mee. Hij hoort oom Knut met zijn barse stem zijn neef bevelen geven. Wat zal hij zeggen als hij merkt dat Siggi stiekem aan boord is gekropen?

Hij voelt hoe de boot van de bodem los komt. De mannen beginnen te roeien. Door hun krachtige slagen gaat de boot snel vooruit. Wat moet hij doen? Als hij nu uit de boot springt, kan hij nog naar de kust terug zwemmen. Maar wat moet hij zeggen als oom Knut en Olaf hem zien?

‘Hijs het zeil!’ roept oom Knut.

Siggi’s hart klopt zo hard dat hij bang is dat oom Knut het zal horen. Hij zit koortsachtig na te denken wat hij tegen zijn oom zal zeggen. Intussen vaart de boot verder. Ze moeten zo ongeveer al bijna bij de ver in zee uitstekende rotspunt zijn, dus Siggi besluit niet langer te wachten, voor ze te ver van het eiland vandaan zijn. Maar net als hij onder het zeildoek uit wil kruipen, steekt uit het niets een vreselijke storm

op. Binnen een mum van tijd zijn de golven huizenhoog en is de zee veranderd in een woest kolkende massa. De regen stort met bakken uit de hemel. De steven van de smalle boot wordt door de golven hoog opgetild om vervolgens met een enorme kracht en onder hard gekraak te worden neergesmeten.

Het doek waaronder Siggi verstopt zit, waait omhoog en wordt vervolgens door een rukwind van boord geblazen. Nu gutst het water over hem heen. Oom Knut en Olaf schreeuwen naar hem, maar hun stemmen komen nauwelijks uit boven het geluid van de storm en de woest geworden zee. Siggi klemt zich in doodsnood vast aan de zijkant van de boot, bang om overboord te worden geslagen. Hij is drijfnat en ijskoud. Nu begint het ook nog te onweren. De donderslagen zijn hard en volgen elkaar snel op. Door de felle bliksemschichten wordt de omgeving hel verlicht.

In een lichtflits ziet Siggi hoog op de rotsen het beeld van de godin Freya staan. Er klinkt een keiharde donderslag en meteen daarna wordt de boot opgetild door een enorm hoge golf. Even lijkt de boot op de top van de golf te balanceren. Dan duikt hij steil naar beneden en wordt hij door een volgende grote golf overspoeld. Hun

geschreeuw wordt gesmoord door het gulpende water.

‘Siggi!’ hoort hij oom Knut tussen het donderende geluid roepen. Siggi probeert zich uit alle macht aan de boot vast te klemmen, maar de golven sleuren hem de zee in.

Proestend en happend naar lucht komt Siggi boven om meteen weer onder water te worden getrokken. Hij spartelt om weer boven te komen, maar de golven zijn zo woest dat hij gedesoriënteerd raakt en niet meer weet wat boven of onder is. Net als hij denkt dat hij geen weerstand meer kan bieden tegen het geweld van de zee, wordt hij door een golf ruw op het strand gekwakt waarna hij bewegingloos blijft liggen. Het duurt even voor hij bij bewustzijn komt.

‘Wat deed jij op die boot?’ vraagt oom Knut die een eindje verderop in het zand ligt. Hij krabbelt op en begint op zijn knieën naar Siggi toe te kruipen. De storm is inmiddels gaan liggen.

‘Ik eh...’ Siggi is nog te verdwaasd om te kunnen bedenken wat hij zal antwoorden.

Het hoeft ook niet meer, want tante Ursula heeft inmiddels ontdekt dat haar man is verdwenen en

komt boos het strand op gerend. ‘Wat heb ik je nog zo gezegd? Ga niet met de boot langs Freya!’ ‘Oei! Nu wordt het echt gevaarlijk,’ roept oom Knut geschrokken. Hij krabbelt overeind en sprint weg. Ursula probeert haar man in te halen. Ze rennen wel drie rondjes door het dorp voordat ze hem eindelijk te pakken heeft. Ze slingert hem over haar schouder en neemt hem mee naar huis. Tante Ursula is onwijs sterk. En oom Knut is meteen weer lekker opgewarmd. Intussen heeft Siggi een goede smoes verzonnen en hij loopt langzaam naar huis. Hij zal zeggen dat hij heeft geslaapwandeld. En dat hij pas wakker werd toen de storm opstak. ‘Zoiets heb ik nog nooit gehoord,’ zegt oom Knut

als hij Siggi met verbazing heeft aangehoord. ‘Jij, Ursula?’

Tante Ursula kijkt Siggi een moment aan. In haar ogen ziet Siggi dat ze weet dat het een smoesje is. ‘Ja, dat komt weleens voor,’ antwoordt ze. ‘Niets om je zorgen over te maken. Hij groeit er wel overheen. Ik zal Brunhilde vragen of ze een medicijn ertegen heeft. Brunhilde! Ik heb je hulp nodig!’ roept ze tegen haar zus.

Siggi durft er niets tegen in te brengen.

Tante Brunhildes medicijnen bestaan eruit dat je een ketting van gedroogde insecten krijgt omgehangen. Het is te laat om nog te protesteren, want Brunhilde komt al aanrennen. Zonder te vragen wat Siggi mankeert, hangt ze meteen een ketting om zijn nek.

‘Dit helpt tegen slaapwandelen en nachtmerries. Wel een paar weken omhouden.’

Siggi trekt zijn neus op. ‘Moet dat echt? De ketting stinkt een beetje. Zou u niet eens een ander droogproces proberen?’

‘Ik zal erover nadenken. Maar het is belangrijk dat je hem dag en nacht omhoudt. We moeten voorkomen dat je weer in die boot kruipt. Voor hetzelfde geld was je verdronken. Het komt natuurlijk door de vloek van Freya, dat je ging slaapwandelen.’

Tante Brunhilde weet alles over zaken waar de andere eilandbewoners niets van begrijpen. 'Freya is de godin van de schoonheid. Daarom eren we haar door bloemen bij haar beeld te leggen en zeggen we toverspreuken waarin we haar goede dingen wensen. Maar iemand moet haar hebben beledigd. En zolang we er niet achter zijn waarom ze precies boos is, kunnen we niet van dit eiland af.'

